

SỨ ĐIỆP CỦA ĐỨC THÁNH CHA LÊÔ XIV
Nhân ngày Thế Giới Truyền Giáo lần thứ 100
(18/10/2026)

“Nên một trong Đức Kitô, hiệp nhất trong sứ vụ”

Anh chị em thân mến!

Để đánh dấu kỷ niệm 100 năm ngày lễ được Đức Piô XI thiết lập và rất thân thương đối với Hội thánh, tôi đã chọn chủ đề cho ngày Thế giới Truyền giáo năm 2026: “Nên một trong Đức Kitô, Hiệp nhất trong sứ mạng.” Sau Năm thánh, tôi ước mong khích lệ toàn thể Hội thánh, trong niềm vui và lửa yêu mến của Chúa Thánh Thần, tiếp tục bước đi trên con đường truyền giáo, một con đường đòi hỏi những con tim hiệp nhất trong Đức Kitô, những cộng đoàn hòa hợp, và những con người đầy lòng quảng đại và tin tưởng hợp tác với nhau

Khi suy tư về việc chúng ta là *một trong Đức Kitô và hiệp nhất trong sứ mạng*, chúng ta hãy để cho ân sủng Thiên Chúa hướng dẫn và soi sáng, hầu “làm mới lại trong chúng ta ngọn lửa của ơn gọi truyền giáo” và cùng nhau tiến bước trong hoạt động dẫn thân loan báo Tin mừng, trong “một kỷ nguyên truyền giáo mới” của lịch sử Hội thánh (*Bài giảng trong Thánh lễ Năm thánh dành cho thế giới truyền giáo và các di dân*, 5 tháng 10 năm 2025).

1. Nên một trong Đức Kitô. Các môn đệ-truyền giáo hiệp nhất trong Đức Kitô và hiệp nhất với nhau

Tâm điểm của sứ mạng là mầu nhiệm hiệp thông với Đức Kitô. Trước khi đi vào cuộc Thương khó, Chúa Giêsu đã cầu nguyện cùng Chúa Cha: “*Để tất cả nên một, như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, để họ cũng ở trong chúng ta*” (Ga 17,21). Những lời này tỏ lộ cho chúng ta ước muốn sâu xa nhất của Chúa Giêsu và đồng thời cũng là căn tính của Hội thánh, cộng đoàn các môn đệ của Người: là một sự hiệp thông phát xuất từ Ba Ngôi và sống nhờ Ba Ngôi và trong Ba Ngôi, để phục vụ tình huynh đệ giữa mọi người và sự hài hòa với toàn thể tạo vật.

Là Kitô hữu trước hết không phải là một tập hợp các việc thực hành hay ý tưởng, nhưng là một đời sống trong sự hiệp nhất với Đức Kitô, nhờ đó chúng ta được tham dự vào mối tương quan con thảo mà Người có với Chúa Cha trong Chúa Thánh Thần. Sống hiệp nhất với Đức Kitô có nghĩa là ở lại trong Đức Kitô như cành nho gắn liền với cây nho (x. Ga 15,4), đắm chìm trong đời

sống của Ba Ngôi. Từ sự hiệp nhất này phát sinh sự hiệp thông giữa các tín hữu và làm nảy sinh mọi hoa trái của sứ mạng. Thực vậy, “hiệp thông vừa là nguồn mạch vừa là hoa trái của sứ mạng”, như Thánh Gioan Phaolô II đã dạy (Tông huấn *Christifideles laici*, 32).

Vì thế, trách nhiệm truyền giáo đầu tiên của Hội thánh là canh tân và gìn giữ sự hiệp nhất thiêng liêng và huynh đệ giữa các thành viên của mình. Trong nhiều hoàn cảnh, chúng ta chứng kiến những xung đột, chia rẽ, hiểu lầm và thiếu tín nhiệm lẫn nhau. Khi những điều ấy xảy ra ngay trong các cộng đoàn của chúng ta, việc làm chứng của chúng ta bị suy yếu. Sứ mạng loan báo Tin mừng mà Đức Kitô trao phó cho các môn đệ trước hết đòi hỏi những con tim được hòa giải và khao khát hiệp thông. Theo hướng này, điều quan trọng là phải gia tăng nỗ lực đại kết với tất cả các Hội thánh Kitô giáo, đồng thời nắm bắt những cơ hội được khơi dậy bởi sự kiện *cử hành chung kỷ niệm 1700 năm Công đồng Nicêa*.

Sau cùng – nhưng không kém quan trọng – “trở nên một trong Đức Kitô” mời gọi chúng ta luôn hướng ánh nhìn về Chúa, để Người thực sự là trung tâm của đời sống cá nhân và cộng đoàn, của mọi lời nói, hành động và mối tương quan giữa con người với nhau, đến mức chúng ta có thể thốt lên với sự kinh ngạc: “Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi” (Gl 2,20). Điều này có thể trở thành hiện thực nhờ việc không ngừng lắng nghe Lời Chúa và nhờ ân sủng của các Bí tích, để chúng ta trở thành những viên đá sống động của Hội thánh, khi mà Hội thánh hôm nay được mời gọi đón nhận những xác tín nền tảng của Công đồng Vaticanô II và Huấn quyền Giáo hoàng sau Công đồng, đặc biệt là của Đức Giáo hoàng Phanxicô. Thật vậy, như Thánh Phaolô khẳng định: “Chúng tôi không rao giảng chính mình, mà rao giảng Đức Giêsu Kitô là Chúa” (2 Cr 4,5). Vì thế, tôi nhắc lại lời của Thánh Phaolô VI: “Không có loan báo Tin mừng đích thực, nếu không có việc rao giảng Danh Chúa Giêsu Nadarét, Con Thiên Chúa, cũng như các giáo huấn, đời sống, các lời hứa, Vương quyền, và màu nhiệm của Người” (Tông huấn *Evangelii nuntiandi*, 22). Tiến trình loan báo Tin mừng đích thực này bắt đầu từ trái tim của mỗi Kitô hữu để lan tỏa đến toàn thể nhân loại.

Do đó, chúng ta càng hiệp nhất trong Đức Kitô bao nhiêu, thì càng có thể cùng nhau chu toàn sứ mạng Người trao phó cho chúng ta bấy nhiêu.

2. Hiệp nhất trong sứ mạng. Để thế giới tin vào Đức Kitô là Chúa

Sự hiệp nhất của các môn đệ không phải là cứu cánh tự thân, nhưng hướng tới sứ mạng. Chúa Giêsu khẳng định rõ ràng điều này: “Để thế gian tin rằng Cha

đã sai Con” (Ga 17,21). Chính nhờ chứng tá của một cộng đoàn được hòa giải, huynh đệ và liên đới, mà việc loan báo Tin mừng tìm được sức mạnh truyền thông trọn vẹn của nó.

Trong viễn tượng này, khẩu hiệu sau đây của Chân phước Phaolô Manna đáng để chúng ta ghi nhớ: “Toàn thể Hội thánh vì sự hoán cải của toàn thể giới.” Khẩu hiệu ấy diễn tả một cách súc tích cái lý tưởng đã thúc đẩy việc thành lập *Liên hiệp Giáo hoàng Truyền giáo* vào năm 1916. Nhân dịp kỷ niệm 110 năm của Hiệp hội này, tôi muốn gửi đến Hiệp hội sự nhìn nhận và phép lành của tôi vì nỗ lực khơi dậy và đào luyện tinh thần truyền giáo của các linh mục, tu sĩ và giáo dân, đồng thời cổ vũ sự hiệp nhất của mọi lực lượng loan báo Tin mừng. Thật vậy, không một người đã chịu phép Rửa nào là xa lạ hay thờ ơ với sứ mạng: tất cả, mỗi người tùy theo ơn gọi và hoàn cảnh sống của mình, đều tham dự vào công trình lớn lao mà Đức Kitô trao phó cho Hội thánh của Người. Như Đức Giáo hoàng Phanxicô từng nhắc nhở, việc loan báo Tin mừng luôn là một hành động hoà hợp, cộng đoàn, hiệp hành.

Vì thế, hiệp nhất trong sứ mạng có nghĩa là gìn giữ và nuôi dưỡng linh đạo hiệp thông và hợp tác truyền giáo. Lớn lên từng ngày trong thái độ này, với ân sủng Thiên Chúa, chúng ta học biết nhìn anh chị em mình ngày càng nhiều hơn bằng đôi mắt đức tin, vui mừng nhận ra điều tốt lành mà Thánh Thần khơi dậy nơi mỗi người, đón nhận sự đa dạng như một tài sản phong phú, vác đỡ gánh nặng cho nhau và luôn tìm kiếm sự hiệp nhất từ trên Trời. Thật vậy, tất cả chúng ta cùng chia sẻ một sứ mạng duy nhất phát xuất từ “một Chúa, một đức tin, một phép rửa, một Thiên Chúa và Cha của mọi người, Đấng ở trên mọi người, hoạt động qua mọi người và hiện diện trong mọi người” (Ep 4,5-6). Linh đạo này cấu thành hình thức thường nhật của nếp sống môn đệ-truyền giáo. Nó giúp chúng ta tái khám phá tầm nhìn phổ quát của sứ mạng loan báo Tin mừng của Hội thánh, vượt qua sự phân mảnh của những cố gắng riêng lẻ và những chia rẽ phe phái – “thuộc về Phaolô”, “thuộc về Apôlô” – giữa những người theo cùng một Chúa duy nhất (x. 1Cr 1,10-12).

Đương nhiên, hiệp nhất truyền giáo không được hiểu như là sự đồng nhất, nhưng như là sự hội tụ của các đặc sủng khác nhau cho cùng một mục tiêu: làm cho tình yêu của Đức Kitô trở nên hữu hình và mời gọi mọi người gặp gỡ Người. Việc loan báo Tin mừng được thực hiện khi các cộng đoàn địa phương cộng tác với nhau và khi những khác biệt văn hóa, thiêng liêng và phụng vụ được diễn tả cách trọn vẹn và hài hòa trong cùng một đức tin. Vì thế, tôi khuyến khích các cơ chế và các thực tại của Hội thánh củng cố ý thức hiệp thông truyền

giáo của toàn thể Hội thánh và phát triển cách sáng tạo những con đường cụ thể để cộng tác với nhau cho và trong sứ mạng.

Nhân đây, tôi xin cảm ơn các *Hội Giáo hoàng Truyền giáo* vì việc phục vụ cho sự hợp tác truyền giáo, điều mà tôi đã cảm nghiệm với lòng biết ơn ngay trong thời gian thi hành thừa tác vụ của mình tại Peru. Những hội này – *Truyền bá Đức Tin, Nhi đồng Truyền giáo, Thánh Phêrô Tông đồ và Liên hiệp Truyền giáo* – tiếp tục nuôi dưỡng và đào luyện ý thức truyền giáo nơi các tín hữu, từ người nhỏ bé đến người trưởng thành, và thúc đẩy một mạng lưới cầu nguyện và bác ái nối kết các cộng đoàn trên toàn thế giới. Thật ý nghĩa khi người sáng lập Hội Truyền bá Đức Tin, Chân phước Pauline Marie Jaricot, cách đây hai trăm năm đã khởi xướng kinh Mân côi sống, quy tụ cho đến hôm nay rất nhiều tín hữu trong những nhóm xa cách nhau về địa lý nhưng hiệp nhất với nhau trong lời cầu nguyện cho mọi nhu cầu thiêng liêng và truyền giáo. Cũng cần nhớ rằng chính theo đề nghị của Hội Truyền bá Đức Tin, Đức Piô XI đã thiết lập vào năm 1926 ngày Truyền giáo Thế giới, và các khoản dâng cúng được quyên góp hằng năm trong dịp này được Hội phân phối, nhân danh Đức Giáo hoàng, cho những nhu cầu khác nhau của sứ mạng Hội thánh. Bốn Hội, trong tổng thể và trong đặc thù của mỗi Hội, vẫn tiếp tục đảm nhận một vai trò quý giá đối với toàn thể Hội thánh. Các Hội là dấu chỉ sống động của sự hiệp nhất và hiệp thông truyền giáo trong Hội thánh. Tôi mời gọi mọi người cộng tác với các Hội ấy trong tinh thần tri ân.

3. Sứ mạng tình yêu. Loan báo, sống và chia sẻ tình yêu trung tín của Thiên Chúa

Nếu sự hiệp nhất là điều kiện của sứ mạng, thì tình yêu chính là cốt tủy của sứ mạng. Tin mừng mà chúng ta được sai đi loan báo cho thế giới không phải là một lý tưởng trừu tượng: đó là Tin mừng về tình yêu trung tín của Thiên Chúa, được nhập thể nơi khuôn mặt và cuộc sống của Đức Giêsu Kitô.

Sứ mạng của các môn đệ và của toàn thể Hội thánh là sự tiếp nối sứ mạng của chính Đức Kitô, trong Chúa Thánh Thần: một sứ mạng phát sinh từ tình yêu, được sống trong tình yêu và dẫn đến tình yêu. Thật vậy, chính Chúa, trong lời cầu nguyện trang trọng dâng lên Cha trước cuộc Thương khó, sau khi khẩn xin cho các môn đệ được hiệp nhất với nhau, đã kết thúc như sau: “Để tình Cha đã yêu thương con ở trong họ, và con cũng ở trong họ nữa” (Ga 17,26). Các tông đồ đã loan báo Tin mừng vì được thúc đẩy bởi tình yêu của Đức Kitô và cho Đức Kitô (x. 2Cr 5,14). Cũng vậy, qua dòng lịch sử, biết bao thế hệ Kitô hữu, các vị tử đạo, các vị hiền tu, các vị truyền giáo, đã hiến dâng mạng sống mình để làm cho tình yêu này của Thiên Chúa ấy được thế gian biết đến. Bằng

cách ấy, dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, Thần Khí của tình yêu, sứ mạng loan báo Tin mừng của Hội thánh được tiếp tục cho đến tận cùng thời gian.

Vì vậy, tôi muốn đặc biệt cảm ơn các nhà truyền giáo *ad gentes* ngày nay: những con người, như Thánh Phanxicô Xaviê, đã rời bỏ quê hương, gia đình và mọi sự an toàn của mình để loan báo Tin mừng, mang Đức Kitô và tình yêu của Người đến những nơi thường rất khó khăn, nghèo khổ, bị xâu xé bởi xung đột hoặc xa lạ về văn hóa. Họ tiếp tục hiến dâng mình trong niềm vui, bất chấp những nghịch cảnh và giới hạn nhân loại, bởi họ biết rằng chính Đức Kitô với Tin mừng của Người là kho tàng lớn nhất để chia sẻ. Sự kiên trì của họ cho thấy rằng tình yêu của Thiên Chúa mạnh hơn mọi rào cản. Thế giới hôm nay vẫn cần đến những chứng nhân can đảm của Đức Kitô như thế, và các cộng đoàn Hội thánh vẫn cần đến những ơn gọi truyền giáo mới, những ơn gọi mà chúng ta phải luôn quan tâm và không ngừng cầu xin Chúa Cha ban cho. Xin Người ban tặng cho chúng ta những người trẻ và người trưởng thành sẵn sàng từ bỏ tất cả để theo Đức Kitô trên con đường loan báo Tin mừng cho đến tận cùng trái đất!

Với lòng ngưỡng mộ sâu xa đối với các vị truyền giáo nam nữ, tôi muốn gửi đến toàn thể Hội thánh một lời kêu gọi đặc biệt: chúng ta hãy cùng hiệp nhất với các vị ấy trong sứ mạng loan báo Tin mừng qua việc làm chứng bằng đời sống của chúng ta trong Đức Kitô, qua lời cầu nguyện và qua sự đóng góp cho các công cuộc truyền giáo. Chúng ta biết rằng, nhiều khi “Tình Yêu lại không được yêu mến”, như Thánh Phanxicô Assisi từng nói, vị thánh mà chúng ta đặc biệt đang hướng tới nhân dịp kỷ niệm 800 năm ngày ngài về Trời. Chúng ta hãy để cho mình được thấm nhuần ước muốn của thánh nhân: sống trong tình yêu của Chúa và truyền đạt tình yêu ấy cho người gần cũng như người xa, bởi như ngài khẳng định, “phải yêu mến tình yêu của Đấng đã quá yêu chúng ta” (Thánh Bônaventura thành Bagnoregio, *Legenda maior*, chương IX, 1; nguồn Phan Sinh, 1161). Chúng ta cũng hãy để cho lòng nhiệt thành của Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu thúc đẩy, khi ngài tự đặt cho mình mục tiêu tiếp tục sứ mạng ngay cả sau khi qua đời với câu tuyên bố: “Trên Trời, con sẽ ước muốn điều con ước muốn khi còn ở dưới đất: yêu Giêsu và làm cho Người được yêu” (*Thư gửi Linh mục M. Bellière*, ngày 24 tháng 2 năm 1897).

Được thúc đẩy bởi những chứng tá ấy, chúng ta hãy dẫn thân, mỗi người theo ơn gọi và những ân huệ đã lãnh nhận, để đóng góp vào sứ mạng loan báo Tin mừng vĩ đại, vốn luôn là công trình của tình yêu. Những lời cầu nguyện và sự nâng đỡ cụ thể của anh chị em, đặc biệt nhân dịp Ngày Thế Giới Truyền Giáo,

sẽ là sự trợ giúp quý giá để mang Tin mừng về tình yêu của Thiên Chúa đến với mọi người, nhất là những người nghèo khổ và túng thiếu nhất. Mỗi món quà, dù nhỏ bé, đều trở thành một hành động có ý nghĩa của sự hiệp thông truyền giáo. Vì thế, tôi một lần nữa xin chân thành cảm ơn anh chị em “vì tất cả những gì anh chị em làm để giúp tôi trợ giúp các nhà truyền giáo ở khắp nơi trên thế giới” (*Sứ điệp video nhân ngày Thế giới Truyền giáo 2025*). Và để cổ vũ sự hiệp thông thiêng liêng, cùng với phép lành của tôi, tôi gửi đến anh chị em lời cầu nguyện đơn sơ này:

Lạy Cha chí thánh, xin cho chúng con được nên một trong Đức Kitô, bén rễ sâu trong tình yêu kết hợp và đổi mới của Cha. Xin cho mọi thành viên của Hội thánh được hiệp nhất trong sứ mạng, vâng nghe Chúa Thánh Thần, can đảm làm chứng cho Tin mừng, loan báo và thể hiện mỗi ngày tình yêu trung tín của Cha dành cho mọi thụ tạo.

Xin chúc lành cho các nhà truyền giáo nam nữ, nâng đỡ họ những khi nhọc nhằn, và gìn giữ họ trong niềm hy vọng!

Lạy Mẹ Maria, Nữ Vương các công cuộc truyền giáo, xin đồng hành với công cuộc loan báo Tin mừng của chúng con ở mọi góc ngách của trái đất này; xin làm cho chúng con trở nên khí cụ của hòa bình, để toàn thế giới nhận ra nơi Đức Kitô ánh sáng mang ơn cứu độ. Amen.

Tại Vatican, ngày 25 tháng 1 năm 2026, Chúa nhật III Thường niên,

lễ Thánh Phaolô Tông đồ trở lại.

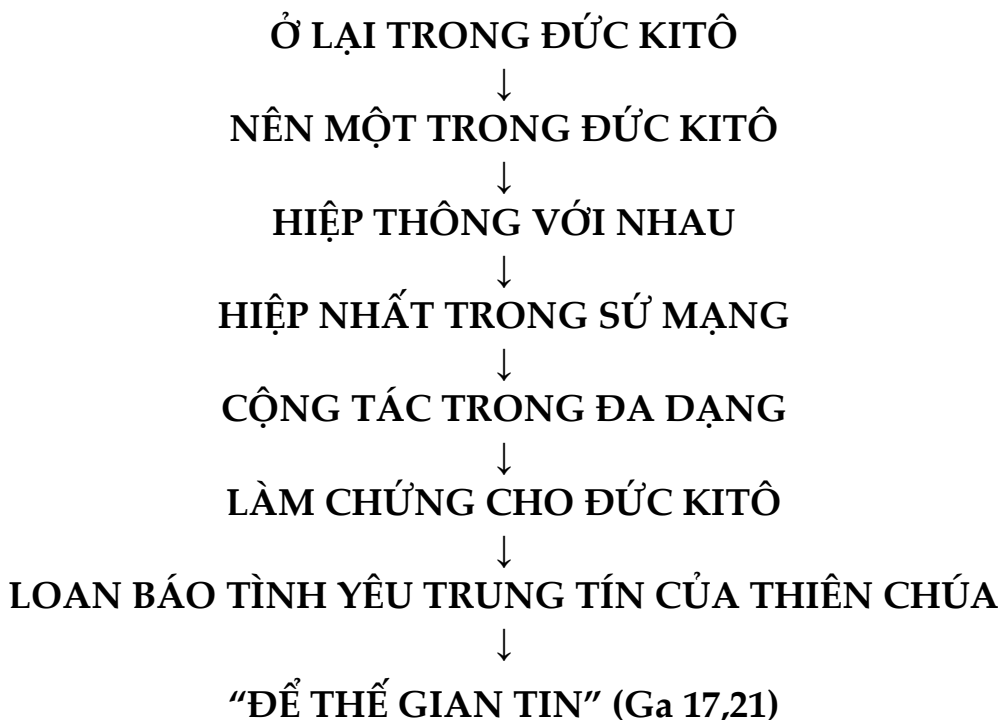
LEONE PP. XIV

Bản dịch tiếng Việt:

Lm. Đaminh Ngô Quang Tuyên

TÓM TẮT SỨ ĐIỆP TRUYỀN GIÁO 2026
“Nên một trong Đức Kitô, Hiệp Nhất trong Sứ Vụ”

LƯỢC ĐỒ SỨ ĐIỆP



SỨ ĐIỆP CỐT LÕI

*Không có sứ mạng đích thực nếu thiếu hiệp thông;
không có hiệp thông đích thực nếu thiếu tình yêu;
và tình yêu Kitô giáo luôn tự nhiên hướng ra sứ mạng.*

TRUYỀN GIÁO PHÁT XUẤT TỪ SỰ HIỆP THÔNG

- **Bối cảnh**
 - Năm 2026 đánh dấu **100 năm Ngày Thế giới Truyền giáo**, được Đức Piô XI thiết lập.
 - Truyền giáo hôm nay cần:
 - những **con tim hiệp nhất trong Đức Kitô**;
 - những **cộng đoàn hòa hợp**;
 - những con người **quảng đại và tin tưởng cộng tác**.

1. NÊN MỘT TRONG ĐỨC KITÔ:

Hiệp nhất với Đức Kitô – hiệp nhất với nhau

- Là Kitô hữu trước hết là sống trong Đức Kitô
 - Không chỉ là:
 - thực hành một số việc đạo đức;
 - giữ một hệ thống ý tưởng;
 - hoàn thành một số bổn phận.
 - Nhưng là **ở lại trong Đức Kitô**, như cành nho gắn liền với cây nho (Ga 15,4). Từ sự hiệp nhất với Đức Kitô → phát sinh **hiệp thông giữa các tín hữu** → sinh hoa trái truyền giáo.
- “**Hiệp thông vừa là nguồn mạch vừa là hoa trái của sứ mạng.**”
 - Trách nhiệm truyền giáo đầu tiên của Hội Thánh là **canh tân và gìn giữ sự hiệp nhất**.
 - Muốn loan báo Tin Mừng, trước hết cần:
 - những **con tim được hòa giải**;
 - những con người **khao khát hiệp thông**.
- Đức Kitô phải là trung tâm
 - Mục tiêu là có thể nói như thánh Phaolô: “Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi.” (Gl 2,20).

2. HIỆP NHẤT TRONG SỨ MẠNG

- **Hiệp nhất có mục đích truyền giáo**
 - “Để thế gian tin rằng Cha đã sai Con.” (Ga 17,21).
 - Vì thế: **Hiệp nhất → chứng tá → thế giới tin vào Đức Kitô**.
- **Mọi người đã chịu Phép Rửa đều có phần trong sứ mạng**
 - Mỗi người tham dự vào sứ mạng:
 - theo ơn gọi;
 - theo hoàn cảnh sống;
 - theo những ân huệ Chúa ban.
 - Loan báo Tin Mừng luôn là một hành động: **hòa hợp – cộng đoàn – hiệp hành**.
- **Hiệp nhất trong sứ mạng đòi hỏi một linh đạo hiệp thông**
 - Biết nhìn người khác bằng **đôi mắt đức tin**.

- Nhận ra điều tốt Chúa Thánh Thần đang thực hiện nơi mỗi người.
- Đón nhận **sự đa dạng như một kho tàng**.
- Biết **vác đỡ gánh nặng** cho nhau.
- Tìm kiếm sự hiệp nhất thay vì phe phái.

3. SỨ MẠNG TÌNH YÊU

Loan báo – sống – chia sẻ tình yêu trung tín của Thiên Chúa

- Nếu **hiệp nhất** là điều kiện của sứ mạng, thì **Tình yêu** là cốt lõi của sứ mạng.
 - Sứ mạng của Hội Thánh: **phát sinh từ tình yêu → được sống trong tình yêu → dẫn đến tình yêu**.
- **Các nhà truyền giáo là những chứng nhân của tình yêu**
 - Hội Thánh cần tiếp tục cầu xin **những ơn gọi truyền giáo mới**.
- **Mọi Kitô hữu đều được mời gọi truyền giáo**
 - Mọi người đều có thể truyền giáo bằng:
 - **đời sống chứng tá**;
 - **lời cầu nguyện**;
 - **sự quảng đại chia sẻ**;
 - **nâng đỡ các công cuộc truyền giáo**.
 - Đặc biệt quan tâm đến **người nghèo và những người túng thiếu nhất**.

4. HAI MẪU GUƠNG TRUYỀN GIÁO

- **Thánh Phanxicô Assisi**

Sống trong tình yêu Chúa và **trao ban tình yêu ấy cho người gần cũng như người xa**.

- **Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu**

“Yêu Giêsu và làm cho Người được yêu.”

5. LỜI MỜI GỌI CUỐI CÙNG

- Mỗi người, theo ơn gọi; ân huệ; hoàn cảnh sống, đều được **mời gọi góp phần vào công trình truyền giáo**.

- Ba phương thế căn bản:
CẦU NGUYỆN → LÀM CHỨNG → CHIA SẺ
- Đích đến:
mang Tin Mừng tình yêu của Thiên Chúa đến với mọi người, nhất là người nghèo khổ và túng thiếu.

Cuối cùng, Đức Thánh Cha quy tụ tất cả trong lời cầu xin: **nên một trong Đức Kitô – hiệp nhất trong sứ mạng – vâng nghe Chúa Thánh Thần – can đảm làm chứng – loan báo và thể hiện mỗi ngày tình yêu trung tín của Chúa Cha**, đồng thời phó thác các nhà truyền giáo cho Đức Maria, Nữ Vương các công cuộc truyền giáo.

BÀI HỌC TẬP: THỎI LỬA TRUYỀN GIÁO

“Nên một trong Đức Kitô, hiệp nhất trong sứ vụ”

I. TRUYỀN GIÁO KHÔNG PHẢI LÀ VIỆC CỦA RIÊNG AI

Khi nghe hai chữ **“truyền giáo”**, nhiều người thường nghĩ đến các linh mục, tu sĩ, các nhà truyền giáo đi đến những vùng đất xa xôi để giảng đạo.

Nhưng Sứ điệp Truyền giáo 2026 đặt chúng ta trước một câu hỏi rất đơn giản:

Nếu tôi đã chịu phép Rửa, tôi có liên quan gì đến sứ mạng của Hội Thánh?

Câu trả lời là: **có**.

Không một người đã chịu Phép Rửa nào đứng ngoài sứ mạng. Mỗi người, tùy ơn gọi và hoàn cảnh của mình, đều được Đức Kitô mời gọi góp phần vào việc loan báo Tin Mừng.

Truyền giáo không nhất thiết bắt đầu bằng việc đi thật xa.

Truyền giáo bắt đầu từ một trái tim đã gặp Đức Kitô, rồi để tình yêu của Người đi qua đời mình đến với người khác.

Sứ điệp Truyền giáo 2026 chúng ta cùng đi theo một lộ trình rất đơn giản:

Ở LẠI – NÊN MỘT – RA ĐI

II. ĐIỂM THỨ NHẤT: Ở LẠI TRONG ĐỨC KITÔ

Muốn truyền lửa, trước hết chính mình phải có lửa

Chúa Giêsu mời gọi: **“Hãy ở lại trong Thầy, như Thầy ở lại trong anh em.”**
(Ga 15,4)

Một cành cây không thể sinh trái nếu bị lìa khỏi thân cây. Người Kitô hữu cũng vậy. Chúng ta không thể đem Đức Kitô đến cho người khác nếu chính mình ngày càng xa Đức Kitô.

Truyền giáo trước hết là một đời sống:

- biết Chúa;
- yêu Chúa;
- cầu nguyện với Chúa;
- lắng nghe Lời Chúa;
- sống bằng ân sủng các Bí tích;
- để Đức Kitô trở thành trung tâm của đời mình.

Sứ điệp nhắc chúng ta rằng Kitô hữu trước hết không phải là người chỉ giữ một số việc đạo đức hay một số ý tưởng tôn giáo, nhưng là người **sống trong sự hiệp nhất với Đức Kitô**.

Vì thế, câu hỏi đầu tiên không phải: **“Tôi đã làm được gì cho việc truyền giáo?”**

mà là: **“Tôi có còn sống gần Chúa không?”**

Một người có thể nói rất nhiều về Chúa nhưng chưa chắc đã truyền giáo.

Ngược lại, một người thực sự sống với Chúa có thể không nói nhiều, nhưng **cách họ sống đã nói về Chúa**.

Cần khơi lại ngọn lửa

Hãy trở về với: **Lời Chúa → Thánh Thể → cầu nguyện → đời sống cộng đoàn → tình yêu thương**.

Không có lửa trong tim thì không thể thắp lửa cho người khác.

III. ĐIỂM THỨ HAI: NÊN MỘT VỚI NHAU

Đừng để những người trong nhà làm tắt lửa truyền giáo

Hiệp nhất không phải là chuyện bên lề của truyền giáo. Hiệp nhất chính là một phần của việc truyền giáo.

Một cộng đoàn Kitô hữu đầy:

- chia rẽ;
- nói xấu;
- nghi ngờ;
- phe nhóm;
- hơn thua;
- thiếu tha thứ

thì rất khó làm cho người khác tin vào Tin Mừng tình yêu.

Sứ điệp nói rất rõ: khi những xung đột, chia rẽ, hiểu lầm và thiếu tín nhiệm xảy ra ngay trong cộng đoàn, **chứng tá của chúng ta bị suy yếu**. Muốn loan báo Tin Mừng, trước hết cần những con tim được hòa giải và khao khát hiệp thông.

Hiệp nhất không phải là đồng nhất, nhưng là sự hội tụ của những đặc sủng khác nhau cho cùng một mục tiêu.

Vì thế, người truyền giáo phải học:

- nhìn người khác bằng đôi mắt đức tin;
- nhận ra điều tốt Chúa Thánh Thần đang làm nơi họ;
- trân trọng sự khác biệt;
- cộng tác thay vì cạnh tranh;
- nâng đỡ thay vì phê phán;
- hòa giải thay vì chia rẽ.

“Muốn đưa người khác đến với Đức Kitô, trước hết chúng ta phải để Đức Kitô đưa chúng ta đến với nhau.”

IV. ĐIỂM THỨ BA: RA ĐI TRONG TÌNH YÊU

Truyền giáo không phải là nói về tình yêu, nhưng làm cho tình yêu trở nên hữu hình

Nếu hiệp nhất là điều kiện của sứ mạng, thì tình yêu chính là cốt lõi của sứ mạng.

Chúng ta loan báo tình yêu trung tín của Thiên Chúa được biểu lộ nơi Đức Giêsu Kitô.

Nhưng làm thế nào để người khác nhận ra tình yêu ấy?

Bằng chính cuộc sống của chúng ta.

- Một lời nói tử tế với người đang buồn.
- Một lần tha thứ cho người làm mình tổn thương.
- Một cuộc thăm viếng người già yếu.
- Một bữa cơm chia sẻ với người nghèo.
- Một người cha biết ôm lấy đứa con đang lạc hướng.
- Một người mẹ kiên nhẫn cầu nguyện cho con.
- Một người trẻ dám sống tử tế giữa một môi trường đầy ích kỷ.
- Một người Công giáo làm việc trung thực dù không ai nhìn thấy.

Đó là truyền giáo.

Truyền giáo bắt đầu khi người khác có thể nhìn vào chúng ta và cảm nghiệm được: **“Thiên Chúa vẫn yêu tôi.”**

V. LỘ TRÌNH TRUYỀN GIÁO: 3 BƯỚC ĐƠN GIẢN

BƯỚC 1 – Ở LẠI

Gặp Đức Kitô

- Cầu nguyện
- Lắng nghe Lời Chúa
- Thánh Thể và các Bí tích
- Để Chúa biến đổi trái tim

BƯỚC 2 – NÊN MỘT

Gặp anh chị em

- Hòa giải
- Tha thứ
- Cộng tác
- Trân trọng khác biệt
- Xây dựng cộng đoàn

BƯỚC 3 – RA ĐI

Gặp thế giới

- Làm chứng bằng đời sống
- Quan tâm người nghèo
- Chia sẻ niềm tin
- Cầu nguyện cho truyền giáo
- Nâng đỡ các nhà truyền giáo

Ở LẠI VỚI CHÚA – NÊN MỘT VỚI NHAU – RA ĐI VỚI TÌNH YÊU.

Sứ mạng không bắt đầu bằng câu hỏi: **“Tôi có khả năng gì?”**

mà bằng câu hỏi: **“Tôi có tình yêu nào để trao ban?”**

Hãy bắt đầu từ nơi mình đang sống.

- Trong gia đình: đem Chúa đến cho người thân.
- Trong giáo xứ: xây dựng hiệp nhất.
- Nơi làm việc: sống trung thực và bác ái.
- Với người nghèo: chia sẻ.
- Với người đau khổ: hiện diện.
- Với người xa Giáo Hội: không kết án nhưng đến gần.
- Với người chưa biết Chúa: trở thành một chứng nhân của tình yêu.

Và đừng quên ba điều mà mọi người đều có thể làm:

CẦU NGUYỆN – LÀM CHỨNG – CHIA SẺ

LỜI KẾT: ĐỪNG ĐỂ LỬA TẮT TRONG NHÀ

Truyền giáo không bắt đầu từ một sân khấu.

Truyền giáo bắt đầu từ một trái tim.

Không bắt đầu từ việc đi thật xa.

Bắt đầu từ người đang ở ngay bên cạnh tôi.

Không bắt đầu bằng những lời thật lớn.

Bắt đầu bằng một đời sống thật đẹp.

Và khi một người Kitô hữu sống như thế, ngọn lửa sẽ được chuyển từ trái tim này sang trái tim khác.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Nhìn vào chính mình

Trong đời sống hiện nay, điều gì đang làm ngọn lửa đức tin và lòng nhiệt thành truyền giáo nơi tôi yếu đi? Tôi cần trở về với Chúa bằng cách nào?

2. Nhìn vào cộng đoàn

Trong gia đình hoặc giáo xứ của tôi, điều gì đang giúp chúng tôi hiệp nhất và điều gì đang làm chúng tôi xa nhau? Tôi có thể làm một việc cụ thể nào để xây dựng hiệp nhất?

3. Nhìn ra bên ngoài

Có một người nào ngay trong gia đình, khu xóm, nơi làm việc hoặc môi trường sống của tôi đang cần được tôi đem đến một chút ánh sáng, tình yêu và hy vọng của Đức Kitô? Tôi sẽ bắt đầu bằng việc gì và khi nào?

Người soạn thảo

Lm Anselm Nguyễn Hải Minh ofm